

Nr 36.

Av herr **Brädefors m. fl.**, om sänkning av räntan å egnahemslån.

Egnahemsägarnas dåliga ekonomiska ställning har vid flera tillfällen, bland annat i statliga utredningar, varit föremål för allmän behandling. Orsakerna till omnämnda förhållanden för denna jordbrukargrupp torde dels vara det i allmänhet jämförelsevis höga pris, som jorden betingat vid grundandet av dylika egnahem, dels den ofta dåliga jord, som förvärvats, vartill kommer minskade möjligheter under senare år till biförtjänster i fråga om arbetsinkomster. Den för självständigt jordbruk alltför ringa jordarealen spelar dessutom en icke oväsentlig roll. Dessa egnahems karaktär av små och ofullständiga jordbruk har dessutom medfört, att dessa icke i nämnvärd grad kunnat draga några fördelar av de stödåtgärder, som vidtagits för jordbrukets stödjande.

Ett slag av hjälpatgård för denna betydande grupp av jordbrukare vore enligt vår mening att sänka räntesatserna för egnahemslånen. De nu gällande allmänna räntesatserna äro ju synnerligen låga och för sparbanker och jordbrukskassor omkring 3 %, vilket gör en räntesänkning å egnahemslånen än mer motiverad.

Som ett exempel för detta kravs aktualitet kan anföras, att Malmöhus läns småbrukarförbunds årsmöte 1936 på grund av motioner från flera av sina anslutna föreningar beslutade att till riksdagspartierna framföra en anhållan om medverkan för en sådan åtgärds genomförande.

Under hänvisning till ovanstående föreslå vi,

att riksdagen måtte besluta att räntan å samtliga egnahemslån måtte sänkas, så att densamma icke i något fall kommer att överstiga 3 %.

Stockholm i januari 1937.

J. H. Brädefors.   *Axel Nordström.*   *S. Rönn-Christiansson.*

H. Hagberg.   *Knut Senander.*

